

Список використаних інформаційних джерел

1. «Положення з національної практики контролю якості аудиторських послуг 1 «Організація аудиторськими фірмами та аудиторами системи контролю якості аудиторських послуг» (затв. рішенням АПУ 27.09.2007 р., № 182/4. [Електронний ресурс].- Режим доступу до рес.: <http://apu.com.ua>

УДК 339.9(634.0.61)

Баиштова М.О.

аспірант

напряму підготовки

*«Економіка природокористування та охорони
навколишнього природного середовища»*

*ДУ «Інститут економіки природокористування
та сталого розвитку НАН України»*

м. Київ, Україна

ЕКОЛОГІЧНИЙ АУДИТ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Двигуном процесу глобалізації є модернізація і перехід світової економіки, насамперед промислово розвинених країн, до нового технологічного укладу, який поряд з якісним оновленням технологічної бази, підвищенням ефективності виробництва та конкурентоспроможності економіки покликаний забезпечити поліпшення якості життя і середовища проживання. За кордоном цей перехід реалізує економічна політика «зеленого» зростання, офіційно прийнята Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) у 2009 р. в якості стратегічного напрямку розвитку всіх її членів на довгострокову (до 2030 р.) і більш віддалену (до 2050 р.) перспективу [3].

Останніми десятиліттями настало усвідомлення необхідності докорінної зміни економічних принципів у напрямі врахування екологічного чинника. Із позицій економічної теорії має бути розроблена нова, більш ефективна модель, обумовлена необхідністю прийняття макроекологічної парадигми: економіка повинна функціонувати в межах законів економіки природи.

Незважаючи на високу актуальність проблеми, на сьогодні недостатньо досліджень, присвячених проблемам формування ефективних інструментів екологічного управління, до яких належить і екологічний менеджмент, який спрямований на організацію ефективної природоохоронної діяльності об'єкта економічної діяльності.

Важливу роль у процесах функціонування екологічного менеджменту відіграє екологічний аудит. В умовах переходу економіки на нові методи господарювання він виконує низку важливих функцій, які охоплюють реструктуризацію виробництва, процеси приватизації, створення екологічно

конкурентного середовища та ринкового ціноутворення з урахуванням екологічних витрат виробництва. Важливими є також функції програмно-цільового розподілу фінансових ресурсів, децентралізації управління, гнучкого нормування і оподаткування з урахуванням екологічних витрат виробництва, а також функції програмно-цільового розподілу фінансових ресурсів, децентралізації управління, гнучкого нормування і оподаткування з урахуванням екологічних факторів.

Екологічний аудит, як інструмент систем управління підприємством дозволяє реально підвищити еколого-економічну ефективність господарської діяльності, у якій зацікавлені господарюючі суб'єкти. В контексті функціонування еколого-економічної системи екологічний аудит є інструментом узгодження екологічних та економічних інтересів суб'єктів еколого-економічних відносин. Його метою є формування ефективної системи управління еколого-економічної системи, підвищення її стійкості шляхом упорядкування відносин між суб'єктами на основі певних норм і правил дій, спрямованих на задоволення суперечливих інтересів.

Проблема взаємодії суспільства і природного середовища вимагає побудови адекватних моделей для всебічного аналізу наслідків антропогенного впливу на природні екосистеми. Ефективним механізмом аналізу є побудова моделі еколого-економічної системи, головними підсистемами якої є: екологічна підсистема, соціум і виробництво [1, с. 248-249].

Екологічний аудит в ринкових умовах має свої особливості. Перш за все, така діяльність здійснюється на межі інших напрямків: екологічних, природоохоронних, інвестиційних, господарських. Крім того, екоаудит спрямований на збалансування загальнодержавної екологічної політики з політикою господарюючого суб'єкта, що забезпечує як конкурентоспроможність його продукції, так і захист навколишнього природного середовища, тобто погодження макро- і мікрорівнів екобезпеки життєдіяльності [2, с. 201].

Аналіз стану світової економічної системи свідчить про існування високого рівня навантажень на екологічну підсистему. Цей рівень спричиняє виникнення криз, катастроф. Перехід до сталого розвитку вимагає врахування екологічних обмежень навантаження на екологічну підсистему і поступове доведення антропогенного впливу до рівня гранично допустимих навантажень, за яких максимально знижується ризик виникнення критичних і катастрофічних явищ. Формування ефективної системи екологічного менеджменту дозволяє виробити практичні механізми управління сталим розвитком, ефективним інструментом яких є екологічний аудит.

Список використаних інформаційних джерел:

1. Борщук Є., Жолобчук І. Екологічний аудит як інструмент управління еколого-економічною системою/ Є. Борщук, І. Жолобчук // Ефективність державного управління: зб. наук. пр. – 2014. – № 41. – С. 243-251.

2. Лебедевич С.І. Становлення екологічного аудиту в Україні / С.І. Лебедевич // Науковий вісник: Проблеми підвищення ефективності інфраструктури: зб. наук. пр. – 2003. - №37. – С. 201-204.

3. Петрик М.Д. Відтворення зеленої економіки як основна мета державно-приватного партнерства [Електронний ресурс] / М. Д. Петрик // Державне управління: удосконалення та розвиток. - К., 2013. – Режим доступу: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=666>.

УДК 35.073.526

Блищик Л.В.

студент, група ОБФі-14-2

напрям підготовки «Облік і аудит»

Університет державної фіскальної служби України

м. Київ, Україна

Грищук С.В.

старший викладач кафедри аудиту та економічного аналізу

Університет державної фіскальної служби України,

м. Київ, Україна

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВНУТРІШНЬОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ УКРАЇНИ

На сучасному етапі розвитку економіки України наша держава перебуває в процесі входження до європейського співтовариства, а це безпосередньо сприяє розвитку системи управління державними фінансами, складовою частиною якої є внутрішній фінансовий контроль. Саме ефективне функціонування системи управління державними фінансами забезпечує сталий економічний розвиток країни та необхідне для населення соціальне забезпечення.

Дослідженню внутрішнього фінансового контролю в Україні присвятили свої праці В. Андреев, М. Білуха, Ф. Бутинець, Н. Верхоглядова, Н. Виговська, П. Германчук, В.Глущенко, Л. Гуцаленко, В. Дерія, Л.Дікань, О. Дорошенко, Л. Іванишин, І. Іванова, М. Каленський, О. Книшек, В. Лещенко, І. Лютий, Є.Мних, Н. Рубан, О. Скорба, І. Стефанюк, М. Тимохін, О.Чечуліна, І.Чугунов, І. Чумакова, В.Федоров, М. Шутов та багато ін.

Внутрішній фінансовий контроль є тотожним з поняттям внутрішнього аудиту, що являє собою діяльність з надання незалежних та об'єктивних гарантій (забезпечення впевненості в межах розумного у досягненні органами державного і комунального сектору мети та функціонуванні системи управління у спосіб, який максимально знижує ризик шахрайства, марнотратства, допущення помилок чи нерентабельності) і консультацій [1]. Проте сьогодні внутрішній фінансовий контроль не забезпечує необхідного рівня фінансово-бюджетної дисципліни у зв'язку з певними проблемами, а саме нецільове витрачання бюджетних коштів; недостатня кваліфікація кадрів;